

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 257

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Duminică, 29 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 18 din 21 ianuarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției.....	2–5
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.	— Ordonanță militară a ministrului afacerilor interne privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19....	6–7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 18

din 21 ianuarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, excepție ridicată de Emanuela Geabou în Dosarul nr. 1.673/87/2017 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 156D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată, în esență, că diferența de tratament dintre beneficiarii concediului de creștere a copilului de până la 2 ani și beneficiarii concediului de acomodare, în situația în care aceștia au adoptat 2 sau mai mulți copii, nu are la bază niciun criteriu obiectiv sau rezonabil. Astfel, cele două situații sunt identice din perspectiva protejării vieții de familie și, în consecință, ar trebui să aibă un tratament juridic identic.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.673/87/2017, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 din Legea nr. 273/2004**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Emanuela Geabou în cadrul soluționării acțiunii privind anularea Deciziilor nr. 3 din 24 martie 2017 și nr. 3.817/CJC din 18 aprilie 2017, emise de Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Teleorman, prin care i s-a stabilit cuantumul indemnizației lunare pentru perioada concediului de acomodare la 1.700 lei lunar, deși a adoptat 3 copii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale „în măsura în care tribunalul consideră că, în cazul unei persoane sau familii care are în încredințare în vederea adopției simultan doi sau mai mulți copii, care îndeplinește condițiile prevăzute de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 și optează să intre în concediu de acomodare, se va acorda o sigură indemnizație”. În acest sens, se arată că interpretarea dată de pârâtă, în sensul că indemnizația

prevăzută de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 este unică, indiferent de numărul de copii adoptați simultan, încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, prin introducerea de distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă, pe de-o parte, între copiii proveniți din sarcini simple și sarcini multiple și copiii adoptați sau încredințați în vederea adopției în vârstă de până la doi ani și, pe de altă parte, cei adoptați sau încredințați în vederea adopției în vârstă de peste 2 ani. Situațiile analoage și comparabile constau în acordarea indemnizațiilor aferente concediului pentru creșterea copilului și concediului de acomodare. Concediul pentru creșterea copilului se acordă pentru copiii în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, potrivit art. 2 coroborat cu art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, părinților firești și persoanelor care au adoptat copilul, cărora li s-a încredințat în vederea adopției sau care au copilul în plasament ori în plasament de urgență. Concediul de acomodare pentru copiii în vârstă de până la 18 ani se acordă, potrivit art. 50 coroborat cu art. 51 lit. c) din Legea nr. 273/2004, adoptatorului sau, opțional, oricărui dintre soții familiei adoptatoare. Situația analoagă și comparabilă este dată de faptul că, în realitate, în toate situațiile prezentate anterior, scopul indemnizației este același, și anume asigurarea condițiilor egale de creștere a copiilor tuturor familiilor. Indemnizația a fost stabilită de legiuitor în considerarea și beneficiul copiilor, iar nu al adoptatorilor, cu atât mai mult cu cât în toate cazurile prevăzute anterior se întrevăde posibilitatea îngrijirii a mai mult de un copil în același timp. În primele două situații, adică în cazul părinților firești sau părinților adoptivi ai unui copil în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, se acordă indemnizații în funcție de numărul copiilor avuți în îngrijire, conform art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, care prevede că nivelul indemnizației de creștere a copilului în vârstă de până la 2 ani se majorează cu 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere. În cauză, o familie adoptă trei copii, dar indemnizația acordată este doar pentru un singur copil, cu toate că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 reglementează în mod expres situația în care în familie apar mai mulți copii. Astfel, nu se pot identifica rațiuni obiective și rezonabile pentru care în cazul concediului de acomodare s-ar acorda același cuantum al indemnizației indiferent de numărul de copii adoptați, cu atât mai mult cu cât, în speță, copiii adoptați sunt frați. Vârsta copiilor adoptați nu constituie un criteriu de natură să îngreuească dreptul copiilor la dobândirea indemnizației. De asemenea, în ipoteza în care familia alegea să adopte câte un copil pe rând, ar fi beneficiat de indemnizație pentru fiecare copil în parte. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul egalității.

6. Autoarea excepției mai susține că prevederile criticate contravin și dispozițiilor art. 20 din Constituție, coroborate cu cele ale art. 8 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu cele ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la această Convenție, sens în care invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 25 octombrie

2005, pronunțată în Cauza *Okpisz împotriva Germaniei*. Astfel, atât timp cât în cazul concediului de creștere a copilului se acordă o majorare a indemnizației pentru fiecare copil în parte, potrivit art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, iar în cazul concediului de acomodare instituțiile statului acordă o singură indemnizație independent de numărul de copii adoptați, se creează o inegalitate de tratament pe criterii de vârstă.

7. Cu privire la încălcarea art. 49 din Constituție, autoarea excepției susține că prin instituirea unei limitări, în sensul acordării indemnizației prevăzute de lege doar pentru unul dintre copiii adoptați, se încalcă dreptul la protecție al copiilor și tinerilor, iar prin lipsirea celorlalți doi copii de indemnizația acordată părintelui lor se aduce atingere acestui drept. Se susține că art. 49 din Constituție, prin conținutul său, conturează un drept fundamental cetățenesc ce poate fi intitulat dreptul copiilor și tinerilor la protecție și asistență. Acest articol însă dă contur unui drept sinteză, care valorifică realitatea în sensul căreia copiii și tinerii constituie marea potențial uman de azi, dar mai ales de mâine al societății, că ei sunt continuitatea și viitorul, perspectiva umană. Acest potențial uman are dreptul la o protecție și asistență aparte. Acestui drept îi corespunde obligația statului de a asigura copiilor și tinerilor condițiile necesare dezvoltării armonioase a aptitudinilor lor fizice și intelectuale. Deși acest articol se referă numai la copii și tineri, fără a preciza și criteriile după care pot fi identificați beneficiarii săi, această categorie este ușor de identificat prin utilizarea criteriului natural și cert al vârstei titularului. Pentru aceste categorii de persoane, Constituția garantează un regim special de protecție și de asistență. Complexitatea și imprevizibilitatea exigențelor și măsurilor care privesc regimul special de protecție și de asistență explică formulările juridice constituționale. Caracterul deschis al prevederilor constituționale spre dinamica vieții și exigențelor acesteia, dar și a posibilităților, mai ales materiale ale statului, este exprimat prin posibilitatea acordată legii de a stabili și alte forme de protecție socială. Indemnizația instituită de art. 50 din Legea nr. 273/2004 reprezintă una dintre măsurile de protecție socială stabilite de lege, potrivit art. 49 teza a doua din Constituție. Sub acest aspect, nu poate fi primită nici interpretarea potrivit căreia indemnizația în discuție ar avea doar rolul de a înlocui veniturile salariale pe care adoptatorul nu le mai primește în perioada în care se află în concediul de acomodare. Acest aspect este cu atât mai evident cu cât cuantumul indemnizației nu este stabilit prin raportare la veniturile salariale ale persoanei îndreptățite, ci este raportat la indicatorul social de referință, în cuantum de 3,4 ISR, potrivit dispozițiilor de lege criticate. Or, este evident că această prestație de asistență socială a fost instituită și în considerarea și beneficiul copiilor, cu scopul de a asigura tuturor copiilor condiții egale de creștere, și nu urmărește interesul părinților, decât în măsura acordării posibilităților părintelui de a-și crește copiii în condiții egale, scop care poate fi atins doar prin cumulul indemnizației.

8. În final, arată că, în ipoteza în care se acceptă interpretarea pârâtei în sensul că indemnizația are exclusiv rolul de a înlocui veniturile salariale pe care adoptatorul nu le mai primește în perioada în care se află în concediul de acomodare, cu atât mai mult este necesară acordarea unei indemnizații pentru fiecare copil, pentru a se asigura respectarea principiului tratamentului egal în drepturi, întrucât, pe de-o parte, art. 50 din Legea nr. 273/2004 stabilește cuantumul indemnizației ca fiind 1700 lei, iar, pe de altă parte, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 stabilește cuantumul indemnizației pentru creșterea copilului ca fiind 85% din media veniturilor nete realizate în ultimele 12 luni.

9. **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile criticate nu contravin

prevederilor invocate din Constituție, deoarece nu reglementează măsuri de protecție a copiilor.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece indemnizația aferentă concediului de acomodare nu reprezintă un drept ori un beneficiu social acordat copilului (astfel cum este alocația de stat pentru copii, alocația de plasament, indemnizația acordată la ieșirea din sistem etc.), ci are rolul de a înlocui veniturile salariale pe care adoptatorul nu le mai primește în perioada în care se află în concediul de acomodare. Astfel, în cazul persoanei/familiei care are în încredințare în vederea adopției simultan doi sau mai mulți copii, care îndeplinește condițiile prevăzute de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 și optează să intre în concediul de acomodare, se vor acorda un singur concediul de acomodare și o singură indemnizație aferentă acestuia. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu reglementează măsuri de protecție a copiilor, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea prevederilor constituționale invocate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 50 din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 739 din 23 septembrie 2016. Analizând susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta critică numai dispozițiile alin. (1) al art. 50 din Legea nr. 273/2004, având următorul cuprins: „*Adoptatorul sau, opțional, oricare dintre soții familiei adoptatoare, care realizează venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din activități salariale și asimilate acestora sau, după caz, activități independente sau activități agricole, denumit în continuare persoană îndreptățită, poate beneficia de un concediu de acomodare cu durata de maximum un an, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției, precum și de o indemnizație lunară, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 3,4 ISR*”. Prin urmare, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor. De asemenea, se invocă art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la această Convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate reglementează concediul de acomodare cu durata de maximum un an și indemnizația aferentă și fac parte din secțiunea 4 — *Încredințarea în vederea adopției a copilului III — Procedura adopției interne* din Legea nr. 273/2004. Astfel, potrivit art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004, persoana îndreptățită — adoptatorul sau oricare dintre soții familiei adoptatoare, care realizează venituri supuse impozitului pe venit din activități salariale și asimilate acestora sau, după caz, activități independente sau activități agricole — poate beneficia de un concediu de acomodare cu durata de maximum un an, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției, precum și de o indemnizație lunară, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 3,4 ISR (indicator social de referință). Având în vedere că, potrivit art. 331 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, „*Valoarea indicatorului social de referință este de 500 lei*”, se reține că valoarea indemnizației aferente concediului de acomodare este de 1700 lei.

17. Cu privire la condițiile de acordare a concediului de acomodare și a indemnizației aferente, Curtea reține că art. 50 alin. (2)—(4) din Legea nr. 273/2004 prevede că acestea se acordă pe baza cererii persoanei îndreptățite, la care se anexează certificatul de grefă în baza căruia se execută hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției, documentul care atestă mutarea copilului la adoptator/familia adoptatoare, înregistrat la direcția în a cărei rază administrativ-teritorială a fost protejat copilul, precum și dovada intrării efective în concediu sau a suspendării activității. Drepturile privind concediul de acomodare și indemnizația aferentă se stabilesc și se acordă începând cu ziua următoare celei în care a fost pusă în executare hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției. Persoanele îndreptățite cărora li s-au stabilit aceste drepturi nu pot beneficia, în perioada concediului de acomodare, de drepturile acordate în baza art. 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, și anume de concediu de creștere a copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap și indemnizația aferentă.

18. Referitor la cazurile de încetare a concediului de acomodare, art. 51 din Legea nr. 273/2004 prevede că atât concediul de acomodare, cât și plata indemnizației încetează începând cu ziua următoare celei în care se produce una dintre următoarele situații: a expirat perioada maximă de un an prevăzută pentru concediul de acomodare; la cererea persoanei îndreptățite; copilul a împlinit 18 ani; a avut loc decesul copilului; persoana îndreptățită care urma să adopte în calitate de persoană singură a decedat; a rămas definitivă hotărârea judecătorească privind revocarea încredințării în vederea adopției.

19. Având în vedere conținutul normativ al acestor reglementări, Curtea reține că rațiunea acordării indemnizației prevăzute de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 o reprezintă acordarea concediului de acomodare și are rolul de a facilita acomodarea adoptatorului cu adoptatul și, pe de altă parte, de a înlocui veniturile salariale pe care adoptatorul nu le mai primește în perioada în care se află în concediu de acomodare.

20. Cu privire la critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, prin introducerea de distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă, pe de-o parte, între copiii proveniți din sarcini simple și sarcini multiple și copiii adoptați

sau încredințați în vederea adopției în vârstă de până la 2 ani și, pe de altă parte, cei adoptați sau încredințați în vederea adopției în vârstă de peste 2 ani, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, în vederea creșterii copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, se acordă, atât părinților firești, cât și persoanelor care au adoptat copilul, cărora li s-a încredințat în vederea adopției sau care au copilul în plasament ori în plasament de urgență, concediul pentru creșterea copilului, potrivit art. 2 coroborat cu art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010. Pe de altă parte, în vederea acordării unei perioade de maximum un an de acomodare a adoptatorului cu adoptatul în vârstă de până la 18 ani, se acordă, adoptatorului sau, opțional, oricărui dintre soții familiei adoptatoare, concediul de acomodare, potrivit art. 50 coroborat cu art. 51 lit. c) din Legea nr. 273/2004. Așadar, Curtea observă că legiuitorul a avut rațiuni diferite în reglementarea celor două tipuri de concedii: pe de-o parte, creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, iar, pe de altă parte, acordarea unui timp de acomodare (de maximum un an) a adoptatorului cu adoptatul în vârstă de până la 18 ani.

21. În scopul asigurării condițiilor egale de creștere a copiilor, legiuitorul a reglementat și pentru părinții adoptivi ai unui copil în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, acordarea unei indemnizații în funcție de numărul copiilor avuți în îngrijire, conform art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, care prevede că nivelul indemnizației de creștere a copilului în vârstă de până la 2 ani se majorează cu 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere. Așadar, în situația copilului în vârstă de până la 2 ani (respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap), persoanele îndreptățite, așa cum sunt acestea definite prin Legea nr. 273/2004, pot opta să beneficieze de concediu pentru îngrijirea copilului și de indemnizația aferentă, acordate în baza art. 2 și 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010. Totodată, dacă au ales să beneficieze de drepturile prevăzute la art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004, conform alin. (4) al art. 50 din aceeași lege, în perioada concediului de acomodare nu mai pot beneficia de drepturile acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010. În situația copilului în vârstă de peste 2 ani, persoanele îndreptățite, așa cum sunt acestea definite prin Legea nr. 273/2004, nu mai pot opta să beneficieze de concediu pentru îngrijirea copilului și de indemnizația aferentă, deoarece acestea se acordă, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, doar pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani (respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap).

22. Prin urmare, Curtea constată că, din perspectiva rațiunilor și condițiilor de acordare, situația juridică în care se află beneficiarii drepturilor prevăzute de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 nu este similară cu cea a beneficiarilor drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, astfel că și tratamentul juridic este diferit, și anume reglementarea a două tipuri diferite de concedii, cărora li se asociază două tipuri diferite de indemnizații. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Prin urmare, nu se poate constata că dispozițiile de lege criticate instituie discriminări între copii în funcție de criteriul vârstei, așa cum susține autoarea excepției de neconstituționalitate. De altfel, dreptul la indemnizația de acomodare nu este un drept consacrat expres în Constituție, ci reprezintă o opțiune a legiuitorului.

23. Referitor la invocarea art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la respectarea vieții private și de familie, prin raportare la art. 14 din Convenție privind interzicerea discriminării, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 35, 38, 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Larkos împotriva Ciprului*, paragraful 29, respectiv *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24). Or, dispozițiile de lege criticate din perspectiva faptului că nu conțin prevederi referitoare la acordarea a două sau mai multe indemnizații în cazul adopției a doi sau mai mulți copii nu instituie discriminări cu privire la viața de familie. Chiar dacă legiuitorul a stabilit că nivelul indemnizației de creștere a copilului în vârstă de până la 2 ani se majorează cu 85% din cuantumul salariului minim brut pe țară pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere, și nu a stabilit o soluție legislativă similară pentru indemnizația aferentă concediului de acomodare, acordat în cazul adopției, aceasta nu poate conduce la concluzia unei discriminări, deoarece legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului și de resursele financiare, care sunt măsurile legislative necesare în vederea susținerii adopțiilor.

24. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 49 din Constituție, Curtea reține că, prin Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 22 noiembrie 2012, referindu-se la

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emanuela Geabou în Dosarul nr. 1.673/87/2017 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 50 alin. (1) din Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

indemnizația pentru creșterea copilului, a reținut că aceasta este o prestație de asistență socială cu caracter universal, bazată pe principiul solidarității sociale, menită să asigure tuturor familiilor condiții egale de creștere a copiilor. Această prestație este, între altele, o expresie a statului social, respectiv a obligației statului de a interveni prin măsuri adecvate pentru susținerea cetățenilor care, din motive obiective, se află în situații defavorabile, de natură să afecteze dreptul acestora la un nivel de trai decent. De asemenea, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție. Cu toate acestea, acordarea dreptului în discuție reprezintă pentru legiuitor o obligație de mijloace, ce depinde în mare măsură de contextul social și economic în care este reglementată și de resursele financiare pe care statul le poate aloca în această direcție. Astfel, neavând o nominalizare expresă în Constituție, dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 reprezintă o opțiune a legiuitorului, acesta fiind liber ca, în funcție de resursele financiare disponibile, să stabilească acordarea acestui drept, conținutul și limitele acestuia, precum și condițiile în care poate fi acordat și să le modifice, atunci când realitățile economice și sociale o impun. De asemenea, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, Curtea a reținut că, în măsura în care nu sunt nominalizate expres de Constituție, legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor.

25. Aplicând aceste considerente la dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că un astfel de drept, a cărui reglementare depinde de opțiunea legiuitorului, este și cel pus în discuție în prezenta cauză, și anume indemnizația aferentă concediului de acomodare. Cât privește cuantumul concret al indemnizațiilor aferente concediului de acomodare, precum și majorarea acestuia în cazul în care adoptatorul adoptă doi sau mai mulți copii simultan (cum este situația din speță), Curtea reține că acestea nu reprezintă chestiuni de constituționalitate a textului de lege criticat, ci aspecte care vizează politica legislativă în materia susținerii adopțiilor, politică în cadrul căreia legiuitorul este liber să stabilească atât cuantumul indemnizațiilor aferente concediului de acomodare, cât și majorarea acestora în cazul în care adoptatorul adoptă doi sau mai mulți copii simultan.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

De acord
PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

ORDONANȚĂ MILITARĂ privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19

Având în vedere dispozițiile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 21 ianuarie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ținând seama de evaluarea realizată de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență, aprobată prin Hotărârea nr. 15 din 29.03.2020,

în temeiul art. 4 alin. (2) și (4) din Decretul nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență la nivel național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 16 martie 2020, al pct. 1 și 3 din anexa nr. 2 la același decret și al art. 20 lit. n) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următoarea ordonanță militară:

Art. 1. — (1) Circulația persoanelor care au împlinit vârsta de 65 de ani, în exteriorul locuinței/gospodăriei, este permisă și în afara intervalului orar 11,00—13,00 dacă aceasta se face pentru rezolvarea problemelor de natură medicală, precum tratamentele oncologice planificate, dializă etc., folosind mijloacele proprii de deplasare sau ale familiei/susținătorilor sau, după caz, mijloacele de transport sanitar special destinat.

(2) Pentru verificarea motivului deplasării în situațiile prevăzute la alin. (1) se prezintă o declarație pe propria răspundere completată în prealabil, care trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței, motivul și locul deplasării, data și semnătura.

(3) Circulația persoanelor prevăzute la alin. (1), în afara locuinței/gospodăriei, este permisă și în intervalul orar 20,00—21,00, dacă aceasta se face pentru a asigura nevoile animalelor de companie/domestice doar în proximitatea locuinței/gospodăriei. Declarația pentru acest interval orar nu este necesară atunci când deplasarea se face în acest scop.

(4) Măsurile se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Operatorii economici care comercializează alimente și produse de strictă necesitate și care își desfășoară activitatea în condițiile dispuse prin ordonanțe militare în perioada stării de urgență își vor organiza programul de lucru pentru a facilita și a asigura, cu prioritate, accesul persoanelor de peste 65 de ani în intervalul orar 11,00—13,00, limitând, în acest interval, accesul persoanelor din alte categorii de vârstă.

(2) Măsura se aplică începând cu data de 30 martie 2020.

Art. 3. — (1) Persoanele care părăsesc locul în care au fost carantinate, fără aprobarea autorităților competente, vor fi sancționate contravențional conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi obligate să reia ciclul de 14 zile de carantinare, suportând cheltuielile efectuate cu carantinarea lor.

(2) Persoanele care nu respectă condițiile izolării la domiciliu și sunt identificate în afara spațiului de izolare vor fi sancționate contravențional conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi obligate să intre în carantină 14 zile, suportând cheltuielile efectuate cu carantinarea lor.

(3) Măsurile se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — (1) La intrarea în țară, pentru protejarea propriilor familii, conducătorii autovehiculelor de transport marfă cu capacitatea maximă autorizată mai mare de 2,4 tone optează pentru carantinare/izolare, dar nu mai mult de 14 zile, în perioada dintre curse, pentru una dintre următoarele modalități de protecție împotriva răspândirii COVID-19:

a) carantinarea în spații puse la dispoziție de către angajator;

b) izolarea la domiciliu împreună cu toate persoanele cu care locuiesc/se gospodăresc sau singuri, în alt spațiu locativ disponibil;

c) carantinarea la cerere, în spațiile puse la dispoziție de autoritățile administrației publice, cu suportarea cheltuielilor aferente carantinării.

(2) Opțiunea pentru una dintre modalitățile prevăzute la alin. (1) se materializează prin completarea, de către conducătorii autovehiculelor de transport marfă cu capacitatea maximă autorizată mai mare de 2,4 tone, a unei declarații pe propria răspundere prin care își asumă una dintre cele 3 variante de carantinare/izolare.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și piloților de aeronave și personalului navigant.

(4) Măsura se aplică începând cu data de 31 martie 2020.

Art. 5. — (1) Se instituie, pentru o perioadă stabilită de angajator, măsuri de izolare preventivă la locul de muncă sau în zone special dedicate în care nu au acces persoane din exterior, pentru personalul care ocupă funcții esențiale pentru asigurarea funcționării producției, transportului și distribuției energiei electrice și gazelor naturale, a activităților de întreținere și mentenanță a echipamentelor și instalațiilor specifice, precum și a celorlalte activități de aprovizionare, respectiv extracție, producție și procesare a resurselor și materiilor prime și/sau semiprocuate energetice necesare funcționării corespunzătoare Sistemului energetic național în concordanță cu prevederile planurilor proprii de continuitate a activităților de bază în cazul instituirii stării de urgență pe teritoriul României.

(2) Refuzul izolării preventive de către personalul prevăzut la alin. (1) atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, după caz.

(3) Măsura se aplică începând cu data de 31 martie 2020, ora 12,00.

Art. 6. — (1) Autoritățile administrației publice locale vor asigura montarea de dispozitive cu soluții dezinfectante la toate intrările blocurilor de locuințe situate pe raza unității administrativ-teritoriale și vor dezinfecta periodic lifturile, casa scârilor și alte spații comune.

(2) Măsura se aplică începând cu data de 31 martie 2020.

Art. 7. — (1) Ministerele cu rețea sanitară proprie și autoritățile administrației publice locale care au în subordine sau în coordonare unități sanitare vor asigura la cerere spații hoteliere destinate repausului între ture sau gărzi personalului din sistemul public sanitar, în vederea prevenirii răspândirii virusului COVID-19 în rândul cadrelor medicale sau al familiilor acestora.

(2) Măsura se aplică începând cu data de 31 martie 2020.

Art. 8. — (1) În perioada stării de urgență prețurile la energie electrică și termică, gaze naturale, alimentare cu apă, salubritate și carburanți nu pot fi majorate peste nivelul practicat la data emiterii prezentei ordonanțe militare, acestea putând fi doar diminuate în funcție de cerere și ofertă.

(2) Măsura se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. — (1) În perioada în care este instituită starea de urgență, alertele sanitare, comunicatele, textele, materialele fotografice și audio-video cu mesaje de interes public care sprijină măsurile de prevenire a răspândirii COVID-19, guvernamentale și/sau sponsorizate de către operatorii economici publici sau privați, persoane fizice sau organizații neguvernamentale, vor fi mediatizate gratuit și se vor adăuga ca timp suplimentar spațiului alocat pentru publicitate.

(2) Difuzarea categoriilor de mesaje prevăzute la alin. (1) va fi solicitată radiodifuzorilor sau instituțiilor mass-media de către Grupul de comunicare strategică din cadrul Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență și se vor identifica în momentul difuzării cu mențiunea „Mesaj de utilitate publică.”

(3) Măsura se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — (1) Pe perioada stării de urgență se autorizează Centrul de cercetări științifice medico-militare, Centrul de cercetare științifică pentru apărare CBRN¹⁾ și ecologie, Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Medico-Militară „Cantacuzino” pentru avizarea/autorizarea materialelor, componentelor, echipamentelor și dispozitivelor medicale necesare pentru prevenirea și combaterea răspândirii, precum și pentru tratamentul infecției cu virusul SARS-CoV-2, respectiv a biocidelor.

(2) Măsura se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 11. — (1) Transportul maritim și pe căile navigabile interioare, accesul navelor în porturile românești, precum și inspectarea și operarea navelor se desfășoară fără restricții, cu respectarea tuturor măsurilor de prevenire a infectării cu COVID-19, impuse de Ministerul Sănătății.

(2) Se interzice accesul piloților la bordul navelor maritime și fluvio-maritime, sosite din zonele de risc roșu sau galbene, dacă nu dispun de echipamentul de protecție stabilit de Ministerul Sănătății.

(3) Măsura se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12. — După alineatul (2) al articolului 3 din Ordonanța militară nr. 2/2020 privind măsuri de prevenire a răspândirii COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 21 martie 2020, se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Interdicția privind circulația persoanelor într-un grup mai mare de 3 persoane se aplică exclusiv circulației pietonale.”

Art. 13. — (1) Sunt abilitate să asigure aplicarea și respectarea prevederilor prezentei ordonanțe militare:

a) Poliția Română, Jandarmeria Română și poliția locală, pentru măsurile prevăzute la art. 1;

b) Poliția Română, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului și poliția locală, pentru măsura prevăzută la art. 2;

c) Poliția Română, Poliția de Frontieră Română, Jandarmeria Română, poliția locală, direcțiile de sănătate publică și conducătorii autorităților administrației publice locale, pentru măsurile prevăzute la art. 3 și 4;

d) Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, pentru măsura prevăzută la art. 5;

e) Ministerul Sănătății și Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, pentru măsurile prevăzute la art. 11.

(2) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 1—5 și art. 11 atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Personalul instituțiilor prevăzute la alin. (1) este împuternicit să constate contravenții și să aplice sancțiuni, în conformitate cu prevederile art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — (1) Prezenta ordonanță militară se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația de a informa publicul, prin mesaje difuzate regulat, pentru cel puțin două zile de la data publicării, despre conținutul prezentei ordonanțe militare.

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 29 martie 2020.

Nr. 4.

¹⁾ Chemic, biologic, radiologic și nuclear.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

